

Què men dius?

Per Carnaval, tot s'hi val!

Júlia Martínez
Gerard Méndez
Mireia

El 17 de febrer de 2012, dia del Carnaval, no va començar com els dos darrers anys sinó que enguany començà amb una manifestació de bon matí. Alguns alumnes de tercer es van vestir de negre, amb corbata i tot, i van avançar uns dies el dol; va ser la manera de reivindicar el dret com a alumnes de poder celebrar el Carnaval, ja que el dia anterior els professors van acordar suspendre'l per falta de quòrum a l'hora de disfressar-se.

Aquesta petita reivindicació de dos quarts de vuit no va ser l'únic acte reivindicatiu que els alumnes van fer per recuperar el dia de gresca que ens havien pres de les mans. A l'hora del pati, l'alumnat de tercer va tornar a

fer-se veure amb una nova protesta. Aquesta vegada, però, van decidir anar fins a la sala de professors. No hi ha millor lloc que la sala on es reuneixen tots el professorat a l'hora d'esbarjo per fer soroll. Al veure que aquest moviment tenia uns motius fermes i clars, el director Jordi Dolç va decidir donar-los una hora de festa, concretament de 12 a 13h. Així tots els alumnes de tercer van poder xalar del Carnaval durant, almenys, una hora.

A les dotze del migdia, va començar la mostra de les disfresses dels alumnes de primer i segon. Totes les disfresses es van elaborar d'una manera extraordinària i la gran majoria tenien un *show* incorporat. Alguns pro-

fessors van fer de jurat i van posar una nota a cada classe segons el seu nivell d'actuació i la qualitat de la seva disfressa. Però quan la festa estava a punt d'acabar, alguns alumnes de tercer d'ESO van improvisar una petita actuació al ritme de la cançó *Ai se eu te Pego* de Michel Teló. Davant d'aquella improvisació, alguns alumnes de primer i segon es van afegir al ball i van donar un autèntic espectacle. Aquesta actuació va tenir, no sabem per què, la pitjor nota que s'ha vist en el Carnaval del nostre institut. Coses del jurat!

Finalment tot es va traduir en l'alegria d'acabar la jornada i la de tornar a casa per preparar-se per unes vacances que durarien quatre dies!

PIZZA NOVA
i molt més!

[R E P O R T A T G E]

VIDEOJOCOS

Adrià Allo & Joan Cavallé & Jaume Pena

Què t'hi jugues?

L'ús i l'abús dels videojocs genera passions i debats entre els joves

PS3, XBOX, PC, DS. Les videoconsoles ocupen un espai molt important en el nostre dia a dia. Gent que abans quedava per sortir, ara es queden a casa a jugar. La temàtica dels videojocs també genera debat. Hi ha gent que argumenta que al ser videojocs i no realitat tot és permès, altres creuen que fomenten les actituds violentes.

Se'n fa un abús? La gent hi passa masses hores, o és una altra forma de passar-ho bé amb els amics i conèixer gent? Sembla increïble, però al Japó cada vegada hi ha més gent que s'estan transformant com a Hikokamayru. Són persones confinades en habitacions, 24 hores online sense relacions socials i alimentats pels seus pares a través d'una finestreta, l'únic contacte amb el món exterior.

Del Pong al Battlefield

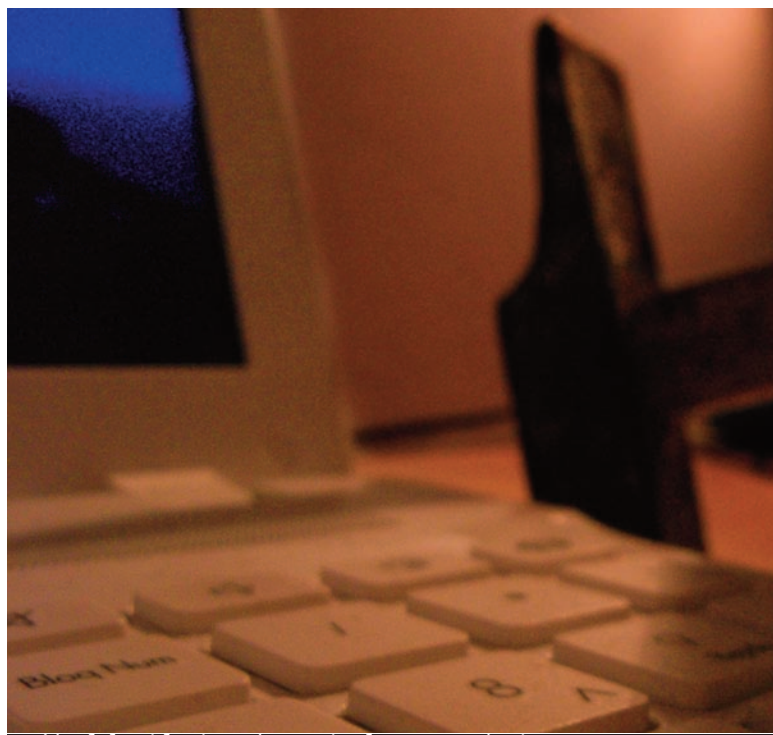
Des del principi de l'existència dels videojocs, sempre han tingut una gran declinació a ser més aviat violents, i, sobretot, addictius.

Els primers jocs que hi van haver van ser gairebé mapes de píxels com són: el Pong, el Pacman o el Tic tac toe. A ulls dels

joves d'avui, resultaria d'allò més estrany que produïssin addicció, però en el moment de posar-se en circulació, al ser una cosa completament nova, ho foren molt.

Van anar passant els anys i va sorgir el boom dels jocs de plataformes: Donkey Kong (que va evolucionar en el famós Super Mario), Sonic the Hedgehog i Metroid; de tots aquests jocs van anar sortint les noves i millorades edicions.

Mentrestant, a l'ombra de l'avanguardia, s'anava coent el que seria la perdició de molts joves del futur: per una banda, els

L'ús dels videojocs és motiu de controvèrsia.

FOTO: ADRIÀ VICIÉN

RPG (de l'anglès Role Playing Game) i per una altra banda els jocs de lluita i de guerra, també anomenats "shooters", com ara

Battlefield. Hi ha videojocs que fins i tot han estat prohibits a països pel seu alt contingut de violència o sadisme.

Una partideta més...

Marc Anguera

Durant l'hora del pati em dedico a buscar nois per enquestar-los sobre el seu consum de videojocs, quan veig el que sembla la meva primera víctima perfecta.

M'hi apropo, bolígraf i paper en mà, i sento la seva conversa amb els amics sobre els quatre-cents cinquanta (o els que siguin) nivells que ha pujat. Quan aconsegueixo captar la seva atenció i acabo amb els formalismes, li pregunto sobre les hores que juga a la setmana (caps de setmana inclosos) i em diu que 18. Li pregunto si creu que aquestes 18 hores suposen massa temps. La seva resposta és tot el contrari: que creu que no juga un temps excessiu. Els seus jocs preferits són, sens dubte, els bèl·lics, i, a vegades, els de futbol. La seva consola predilecta, la PS3.

Per últim, li pregunto quantes vegades ha dit la frase "La última i surto..." i, a base de repetir-la, ha estat jugant fins a altes hores de la matinada. La seva resposta és "unes quantes."

I la meva segona víctima dona les mateixes respostes, i la tercera, i la quarta...

Al cap de nombrosos entrevistats i respostes idèntiques, trobo una mica d'originalitat: Juguen no més de 7 hores a la setmana, i creuen que encara haurien de ser menys. El joc escollit és, en alguns, el Minecraft, per ordinadors.

Finalment, comparant els entrevistats amb els seus resultats acadèmics, es pot arribar a la conclusió de que els videojocs poden afectar el nostre rendiment acadèmic, però no en un excessiu grau.

[L E C T O R S & L E C T O R E S]

LA MIRADA INDISCRETA

Jaume Pena

Quin és el futur de l'Institut Tarragona?

S'ofereix batxillerat a l'institut?

Clar, ja ho començarem a preparar tot l'any que ve. No seria lògic oferir 3r i 4t d'ESO i que després els alumnes haguessin de marxar a un altre centre per a fer el batxillerat.

Està decidit el lloc?

Ja el tenim. Ja tenim el projecte fet per l'arquitecte i aquest estiu han de fer una planta més a dalt, que és on es cursarà el batxillerat.

Quines modalitats de batxillerat hi haurà?

Calculem que l'any que ve tindrem uns 80-90 alumnes (probablement distribuïts en 3 grups). Amb aquest nombre podem oferir 3 batxillerats que seran els estàndards (humanístic, científic i tecnològic). Altres batxillerats més específics com l'artístic no s'oferiran donada la poca demanda.

**L'Institut
oferirà els
batxillerats
humanístic,
científic i tec-
nològic**

Jordi Dolç és el director de l'Institut Tarragona

M. Àngels González, directora dels ST d'Ensenyament.

S'ofereix batxillerat a l'institut?

Evidentment. L'Institut Tarragona, com a institut complet, oferirà batxillerat al seu alumnat.

Està decidit el lloc?

Donada l'actual situació de crisi econòmica és molt improbable que el nou institut es construeixi en els pròxims 2-3 anys, però els espais necessaris i suficients estan garantits en l'actual edifici, de la plaça Imperial Tarraco.

Quines modalitats de batxillerat hi haurà disponibles?

Nosaltres preveiem 2 grups de batxillerat que, amb la corresponent optativitat, ens permetran oferir els 3 batxillerats bàsics (humanístic, científic i tecnològic).

[HUMOR]

NINOTS

Rosa García

[ACTUALITAT]

L'ENTREVISTA

Eloi Duran & Àngela Jové

«El Comenius és una molt bona experiència per al futur»

Jose Guerrero és el coordinador del projecte «Living in my city, improving my city», que agrupa centres d'Itàlia, Alemanya, Suècia i Polònia durant els cursos 2011-2013. Mobilitat i intercanvi amb famílies dels altres països és un dels punts claus i un incentiu alhora per a l'alumnat.

En què consisteix el projecte Comenius?

És un projecte de manera col·laborativa amb diferents instituts d'Europa; a partir d'aquí, pots fer tot el que tu vulguis, les activitats que et vinguin de gust o que puguis desenvolupar. I un dels aspectes claus és la mobilitat, anar a visitar algun dels centres, i col·laborar en el projecte, i també, allotjar-te en alguna família del centre que visites.

Com se selecciona la gent que hi participa?

Molta gent hi vol participar i la subvenció és limitada. Limitada al criteri acadèmic i de comportament, i, per descomptat, al bon nivell d'anglès. No hi poden participar els alumnes que tinguin mal comportament a classe perquè el projecte suposa molta responsabilitat per a tothom.

Quins viatges estan planejats fer?

Primer rebem. El març hem rebut la gent de tot els països Itàlia, Polònia, Suècia i Alemanya. Aquest maig anirem a Itàlia; l'octubre/novembre de 2012 (4t d'ESO) anirem a Suècia i el final de curs de l'any que ve abril/maig (2013) viatjarem a Alemanya.

Quin és el viatge en què participa més gent?

No se sap del tot perquè encara no se n'ha fet cap. De moment, a Itàlia hi van 11 persones.

Els representants del Comenius us reuneix per tractar diversos temes?

Dalt, Jose Guerrero, coordinador del projecte Comenius a l'Institut Tarragona. Baix, una colla d'alumnes del projecte a Tarragona aquest passat mes de març.

FOTOS: ARXIU.ELOI DURAN

Sí. Els professors dins de l'Institut ens repartim el projecte. En formen part Anna Pérez,

Marian Màrquez, Pep Martorell, Edu Àvila, Elena Palmero i jo mateix; després ens reunim

entre els països i fem trobades, per parlar de diversos temes. Com que aquest és el primer any ens hem trobat tots els professors a Suècia per fer una reunió extraordinària.

Hi ha algun finançament econòmic per als alumnes que viatgen?

No. Hi ha un finançament econòmic per al centre que és qui gestiona els recursos. En funció dels costos, i el nombre d'alumnes que hi participa, s'intenta reduir al mínim les despeses per a tothom.

Amb quins transports aniran de viatge els alumnes?

Amb tot, bus, avió i moltes vegades amb tren ja que hi ha ciutats que no tenen aeroport.

Està planejat fer algun tipus d'activitat conjunta dins del viatge? Quines?

Sí, les activitats pròpies del projecte. La idea és que cada activitat sigui el 90% comuna.

Per què s'ha escollit la opció de fer Comenius?, com va sorgir la idea?

Perquè pensem que és molt bo que vosaltres obriu la ment a Europa; que hi ha altres possibilitats, després, en estudi. El Comenius és una molt bona experiència per al futur.

Es continuarà el Comenius l'any que ve?

Això s'ha de mirar. La idea és que el Comenius continuï. La subvenció que ens donen és per a 2 anys. Intentarem que quan acabem aquest, en comencem un altre.

CARNISSERIA TARRAGONA

TELE: 977215410

KIOSCO IMPERIAL TARRACO

PREMSA
REVISTES
BONOBUS
RECÀRREGUES

Pl. Imperial Tarraco s/n 43005
TARRAGONA
Telf. 977 248 703

LA CAPONA
LLIBRERIA

[ENTREVISTA]

LA RAMBLA

Itziar López & Paula Marquès

Les respostes d'un Bongo

Nervis i expectació per la primera entrevista de la secció. Es respira un ambient prou agradable i familiar. Oriol Giné, cantant del famós grup Bongo Botrako, va venir el dia 14 de març a respondre alguns dels nostres dubtes.

Sabem que "bongo" és un instrument de percussió, però botrako què significa?
En realitat, no és un nom concret que pugem buscar el significat al diccionari, va sorgir així. La història ve d'una pòcima que aquell qui se la bevia tenia la facultat de veure la part positiva de les coses. Vaja, no té un significat concret.

A la vostra biografia hi diu que el grup va néixer en una plaça de Tarragona

Es tracta de la plaça Sedassos. És veritat que la cançó parla de la plaça de l'alegria pensant en qualsevol plaça on es pugui viure alguna cosa similar a la que es pot viure a la plaça Sedassos, es pot referir a qualsevol plaça del món on es pugui ajuntar la gent a fer música, compartir coses...

I va néixer de la teva mà?

Jo vaig ser el culpable de tot plegat, ja portava temps tocant en un altre grup de punk rock i vaig anar ajuntant cançons i, quan les vaig tenir totes juntes, vaig pensar que s'havia de fer alguna cosa amb tot allò: un nou projecte. Vam començar amb els amics i d'altres que, poc a poc, es van anar apuntant.

Quina va ser la primera cançó que vàreu compondre?

La primera cançó que vaig compondre... jo diria que és Bonobo. És una cançó que va arribar com les cançons més bones que, a més, enganxen la gent, que arriben com un flash. Està inspirada en una espècie de ximpanzé, el bonobo, que es troba només al Congo. És una espècie que utilitzen sempre el sexe per comunicar-se, per saludar... ho fan entre pares i fills, inclús nés, i entre els del mateix sexe. Fins i tot les baralles acaben amb sexe, com per acabar el conflicte.

I el primer lloc on vauc tocar? Va ser a Tarragona?

Sí, va ser el 20 de març de 2008 i va ser al Centre Social Ocupat 'La Colomera'. Va ser allà perquè, en aquella època, aquella casa estava més activa i vam decidir actuar allà per fer-ho en fa-

Oriol Giné a la redacció de la revista. FOTO: D. MESTRE

Després de l'estiu, nou disc

mília, pel fet de tenir tot el recolzament de la gent d'aquí, ja que era el primer concert. I va ser molt bonic perquè va venir molta gent.

"Todos los días sale el sol, chipirón"... per què "chipirón"?

En realitat no parla de "chipiróns" la cançó, realment aquesta frase ve de Granada, una ciutat que em té enamorat. És una frase que estava pintada en un grafiti de l'Albaicín, un barri de la ciutat i em vaig quedar amb aquella frase i, a partir d'allí, vaig anar donant-li toms i toms i la història es va barrejar no només amb aquella pintada sinó amb altres històries que vam viure a Granada: d'amor, sexe... de tot una mica. D'aquí va sortir la cançó.

Què va pensar quan un jugador de bàsquet va animar-se després de la mort del seu pare amb aquesta cançó?

Vam estar molt contents perquè ni som seguidors de la selecció ni tampoc estem especialment motivats amb el bàsquet, però ens va fer molta gràcia. La cançó la vam escriure per aquesta raó. És com un signe de què van entendre el significat, inclús van aplicar-lo, no només ells sinó molta gent que realment s'ha sentit tan identificada amb la lletra que se la fan seva, i a partir d'aquí, es lliga amb vivències. Això és el que fa que una cançó creixi. Cadascú relaciona la cançó amb mil històries de la seva vida.

Què va sentir a la plaça de la Font la passada Santa Tecla va veure a tota aquella gentada?

La pell de gallina, una passada... perquè són sensacions que no es poden explicar, és alguna cosa molt bèstia i de fet, per sort, n'estem vivint moltes d'aquestes, inclús amb més gent perquè hem fet alguns festivals aquest estiu que han sigut una passada, moltíssima gent... fins a 30.000 persones, a la Plaça de la Font caleulem que n'hi havia unes 10.000. Però, tot i els números, la Plaça de la Font és molt especial, dels moments més especials que hem viscut perquè no és només la quantitat de gent sinó saber qui són, les ganes que hi posen, ... et poses una mica més nerviós, més neguitós perquè la gent que et segueix des de l'inici, és allà, i amb més ganes que mai.

Teniu algun nou projecte que ens pugueu revelar?

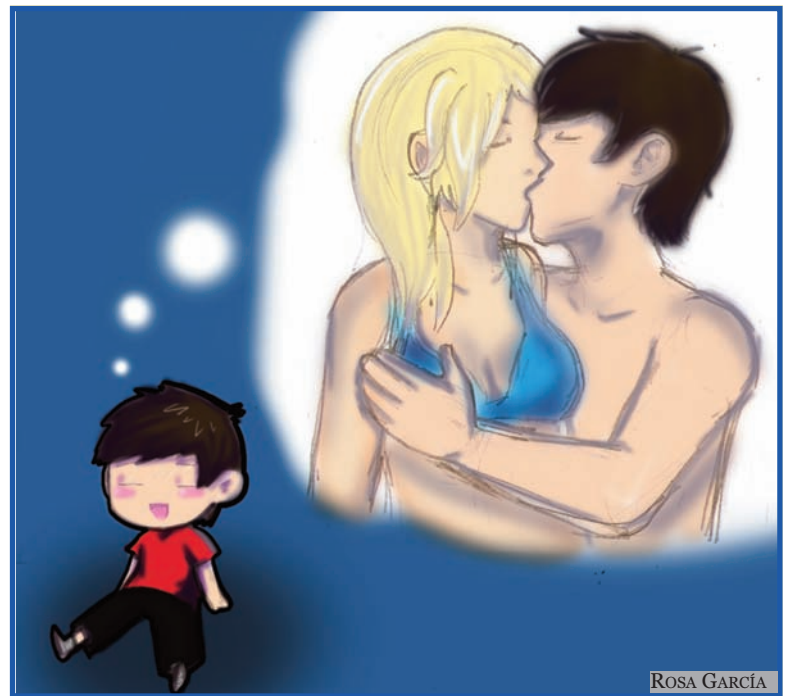
De moment aquesta nova gira la farem sense disc. L'anterior la vam fer presentant disc. Encara que la idea sigui treure un altre disc, de fet ja portem temps fent cançons noves i alguna l'estem introduint al directe. El dia 22, a Tarragona, serà una mica l'estrena del nou directe on començarem a tocar cançons noves, n'afegirem algunes que ningú haurà pogut sentir abans. La intenció és gravar el segon disc després de l'estiu. En tenim moltes ganes i moltes cançons preparades i a punt, esclar. Tot i així, no podem concretar res... però la idea és aquesta, a veure com va.

[OPINIÓ]

T de TABÚ

Lola Gómez

Teresa Maldonado

ROSA GARCÍA

Somnis...

Somies? Has tingut algun somni un tant per cent més «pujat de to» del normal? Potser amb un noi del barri, amb el teu metge, amb el germà o germana d'una amiga, amb un mestre... Segur que després t'ha costat bastant mirar-los a la cara. Doncs no, no et donarem la solució per poder mirar totes aquestes persones tranquil·lament. El que pensem és explicar què s'entén per somni eròtic i treure'ls una mica del tabú que encara els envolta. Tranquils, volem parlar amb vosaltres... Què dius? t'animes a somiar "eròticament"?

Gent, sentim decepcionar-vos, però els somnis eròtics només són somnis. No volen dir res en especial. Ho explicarem. El nostre cervell va rebent imatges al llarg del dia i, mitjançant uns processos que ara no tenim ganes d'explicar, arriben al cervell on s'emmagatzemen. El que passa és que, quan dormim, el nostre cervell es relaxa però no deixa de funcionar. En aquell moment tota la nostra ment està en mans del subconscient, que com la pròpia paraula indica és la part NO CONSCIENT i que no controlem del nostre cervell. Com que el cervell no té barreres va a tots els camps que li dona la gana, ja siguin sexuals, gastronòmics o qualsevol altre. Aleshores barreja les imatges de forma abstracta, és per això que moltes vegades els nostres somnis no tenen sentit.

És a dir, que si somies que et fas un trio amb un company de classe i la teva pediatra, no vol dir que hagi de passar o que vulguis fer-ho. Una altra cosa, és clar, és "com somiar conscientment", com pensar coses eròtiques però expressament, perquè et produeixen plaer, com per exemple, la masturbació.

Sortim al carrer i preguntem

Hem de reconèixer que hem rigut moltíssim. Hem fet un petit recull de les millors respostes. Tens somnis eròtics? «He tingut molts somnis eròtics amb gent desagradable»; «somiant he sentit gust!»; «en somnis mai arribo a fer-ho»; «quan em desperto, estic empalmat!»; «l'únic que somio és que la meva família es mor»; «en somnis, em morrejo amb alguna tia»; «jo només recordo els malsons»...

Amb qui tens somnis eròtics? «Amb models rosses»; «amb una tia del barri»; «amb ties que conec que m'agraden»; «amb el meu nòvio»; «amb ties amb un parell de tetes i un bon cul»; «amb ties inventades»; «no, avui he somiat que suspenia l'examen»...

Creus que tothom té somnis eròtics? «Jo crec que sí» —però no ho reconeix, sinó, per què els nois s'aixequen empalmats?— «Penso que sí» —però no ho volen admetre.

Ens han tornat a encantar les vostres respostes, però pensem que sou una miqueta tímids, més les noies que els nois, tot s'ha de dir. Ei, que no us hem preguntat res sobre la vostra vida sexual, que ja arribarà, no patiu!

COORDINACIÓ

DOLORS MESTRE
GUSTAVO HERNÁNDEZ
PEP MARTORELL

EQUIP DE REDACCIÓ

ADRIÀ ALLO
MARC ANGUERA
JOAN CAVALLÉ
ELOI DURAN

PAULA FRANQUÈS
LOLA GÓMEZ
ÀNGELA JOVER
ITZIAR LÓPEZ

TERESA MALDONADO
JÚLIA MARTÍNEZ
GERARD MÉNDEZ
JAUME PENÀ

COL·LABORACIONS

ROSA GARCÍA
ADRIÀ VICIÉN
ÀNGELS PUIGDOMÈNECH

EDITA

INSTITUT TARRAGONA
Plaça Imperial Tarraco,1
43005 Tarragona
Telèfon: 977248703

Amb el suport de l'AMPA

[REPORTATGE]

ACTUALITAT

Adrià Allo & Jaume Pena

D'esquerra a dreta, l'equip de redacció de la revista, format per Jaume Pena, Joan Cavallé, Lola Gómez, Marc Anguera, Itziar López, Gerard Méndez, Adrià Allo, Eloi Duran, Àngela Jover, Júlia Martínez, Paula Franquès, al pati de l'Institut Tarragona.

FOTO: PEP MARTORELL

Crònica del naixement de la revista

El nom d'una revista, el conjunt de paraules que defineixen la filosofia i l'essència d'aquell mitjà, no es pot escollir a la lleugera. El principal factor per a decidir-ne el nom és el públic a qui va dirigit i el tipus d'informació que s'hi inclourà.

El primer nom proposat per a **Què mendius** va ser "La llimona, notícies àcides i amb suc". Va ser un títol que, d'entrada, va agradar molt a la redacció però que es va anar desinflant amb el temps ja que no transmetia els ideals de la revista i es va acordar que aquest nom quedaria posposat per a una futura secció. I parlant de seccions, també es van proposar diversos noms alternatius que marquen la diferència respecte dels típics títols: entrevistes, opinió, el semàfor... com poden ser "Olla barrejada", "Ras i curt", "Des del cau", "Pugen i baixen", "Sense pati" o "De una a dues". Entre una llista tan extensa de noms costa de creure que finalment **Què mendius** hagi estat l'escollit.

Però per explicar millor els orígens cal retrocedir fins als inicis, fins a la primera reunió, que no es va produir fins a finals d'octubre, concretament el dia 21. Aquell dia, un grup d'alumnes ens havíem presentat al soterrani per motius molt diversos, i, quan ens van preguntar per què ens havíem apuntat, vam

contestar coses molt dispars, per exemple, que volíem fer un producte diferent, que ens agradava fer fotos, que ens agradava dibuixar o que volíem que aquesta revista fos la veu de l'Institut. Van passar els dies i, setmana rere setmana, anaven sorgint les noves propostes. La revista havia de ser en paper o digital? Si era digital, era molt incòmode perquè la gent se la llegís, i, si era de paper, d'on sortirien els diners per a la impressió? Després va sorgir el debat de la publicitat.

És cert que sempre és molest estar llegint i que, de sobte, et surti un anunci. Però els diners no surten de sota les pedres. I qui s'anunciaria? Qui voldria anunciar-se en un mitjà que acaba de sortir i que no té cap fama ni prestigi i, a més, només es reparteix entre els alumnes d'un petit institut?

Després de moltes reunions, en les quals es tenia la sensació que no s'avançava gens, ens vam fixar un objectiu: el número zero, una revista pilot amb unes quantes seccions que ara us presentem:

1. **Reportatge**. De presentació, que inclouria peces diverses que s'haurien d'acabar de concretar (acudit gràfic, entrevistes, petits articles, semàfors). Seria el tema central, i on cauria el pes de la revista.

2. **Secció "T de Tabú"**, que inclouria tot allò, en el format més adient, article d'opinió, entrevista, crònica... que fa vergonya preguntar. Se suggereix una entrevista a l'alcalde per obrir.

3. **Secció "Lectors/lectores"**, amb la participació de les persones que segueixen la revista i que volen opinar sobre algun tema.

4. **Secció "Activitats de l'Institut"**, que repassaria les activitats extraescolars realitzades i les previstes.

5. **Secció "La Rambla"**, que se centraria en l'activitat a la ciutat que pogués tenir interès per a l'alumnat del centre. Una mena d'agenda, però no només del futur, sinó també amb valoracions, crítiques o cròniques d'algun fet passat.

6. **Secció de col·laboracions externes**. Oberta a la participació de tots i totes.

L'objectiu d'aquest número és veure com reacciona la gent i quines són les seccions que agraden més i quines són les que agraden menys, quines sensacions causa a tothom, si es llegeixen tot el text o només hi fan una ullada.

[LECTORS & LECTORES]

LA MIRADA INDISCRETA

Marc Anguera

Les primeres impressions de l'Institut

Júlia Lloses, de 1r C, alumna provinent de l'Escola Pax.

Què és el que t'agrada més de l'Institut?

La sensació d'independència que tens aquí.

I el que menys?

El tenir deures cada dia.

Quines diferències trobes entre l'escola i l'institut?

La gran diversitat d'idees que té la gent aquí.

Què t'agradaria que hi sortís a la revista?

Qualsevol cosa que la fes oberta al públic.

El pas no sempre fàcil de primària a secundària vist pels nois i noies de 1r d'ESO

Pol Caballé, alumne de 1r C, provinent de l'Escola Pax.

Què és el que més t'agrada de l'Institut?

El poder seguir amb els meus amics de primària.

I el que menys?

Els deures, esclar. Són un martiri.

Quines diferències trobes entre l'escola i l'institut?

Aquí t'has de..., no sé..., "buscar més la vida."

Què t'agradaria que hi sortís a la revista?

Jo, a la portada. He, he, he...

[A G E N D A]

LA RAMBLA

Oblida exàmens:
connecta amb la
festa!JÚLIA MARTÍNEZ
PAULA FRANQUÈS
ITZIAR LÓPEZ
ANDREA NEVES

Diuen que a Tarragona hi manca la cultura, els espectacles i les exposicions, diuen que tot té un preu.

Nois i noies, benvinguts a una secció on us mostrarem tot tipus d'activitats, concerts, pel·lícules i espectacles. Us donarem motius per

sortir de festa, divertir-vos i buscar alternatives als deures i als exàmens.

La Rambla... pensareu "quin nom més senzill", però realment us heu plantejat la finalitat d'aquest títol? La Rambla és un espai de Tarragona que a tots ens atreu ja sigui per les botigues, l'ambient o el Balcó. És el lloc més conegut, i volem fer el mateix amb els espectacles, concerts, exposicions i pel·lícules. **Llums** (exposicions), **càmera** (pel·lícules), **acció** (concerts)!

LLUMS

PARLEM DE DROGUES
[CAIXAFORUM TGN,
fins al 2 d'abril]

Si us interessa saber una mica més sobre les drogues, des d'un punt de vista científic i crític, no us podeu perdre l'exposició que presenta la Fundació CaixaForum sobre els efectes fatídics de l'alcohol, la cocaïna, la marihuana, el tabac i altres drogues.

Mitjançant espais caòtics i projeccions recreatives, sobre conduir begut o l'addicció que creen, aconseguen impactar qualsevol persona que tingui una mínima sensibilitat i inquietud pel tema.

En definitiva, una exposició totalment recomanable per anar-hi tant sol com en família.

CÀMERA

DRIVE
[CINEMES LES GAVARRES,
segons cartellera]

Thriller excel·lent. El film explica la vida d'un conductor de cotxes que es dedica a portar lladres o altres delinqüents a robar als llocs que vulguin. Abans d'actuar els recorda que només estarà al seu servei durant uns curts cinc minuts. Després d'aquest temps ell no té la responsabilitat dels fets que puguin passar.

Totalment recomanable; molt ben gravada, amb imatges espectaculars i moments en què la por o bé el pànic envaeixen l'espectador.

Avís! Hi ha imatges realment impactants, ja que té un argument trepidant, amb un ritme molt frenètic.

ACCIO

FOTOS: ITZIAR LÓPEZ

ORQUESTRA GIRA-SOL
[PUIGDELFI,
20 de gener 2012]

El passat divendres 20 de gener, es va celebrar la festa major d'hivern de Puigdelví amb l'actuació de l'orquestra Gira-Sol.

El concert va iniciar-se a la sala municipal del municipi tarragoní, a les 00:30 de la nit. No estava ple del tot, però hi havia ambient. Van tocar i cantar moltíssimes cançons i d'estils variats, tant per a joves com per a no tant joves. Una bona festa, amb algun problema sense importància, i molta gent ballant, cantant, rient..., passant-s'ho bé. Fet i fet, una divertida experiència!

El ball va acabar passades les 4:30 de la matinada.

[O P I N I Ó]

T de TABÚ

Lola Gómez amb el vistiplau d'Eloi Duran

Un, dos, tres, tabú!

Som la gent, les persones. Aquesta massa humana que pobla el món. Ens movem i preguntem coses des que som petits fins que morim. Algunes coses amb sentit, i d'altres que no tenen solució. Pensareu... sí, això és una altra secció "cutre" on intentaran menjar-me el "tarro" per prevenir-me del consum de drogues, que no begui alcohol, o simplement per ensenyar-me com es fica un preservatiu. Podria ser...

Però hi ha una subtil diferència: aquesta secció l'he escrit jo, Lola, i el meu estimat soci i col·laborador Eloi. No, no som un grup de ginecòlegs avorrits que et vulguin informar sobre l'erecció d'un penis, no som metges,

ni assistents socials ni professors. Som nosaltres, alumnes que volem parlar-te de forma franca, clara i simple. Volem parlar de la manera com ens hagués agradat que ens expliquessin les coses, sense tabús. Benvinguts a *T de Tabú*. Una secció plena de respostes.

Comencem pel principi: hem sortit i hem parlat amb la gent, i ens ha encantat tenir l'oportunitat de parlar en primera persona amb vosaltres, tant nois com noies de 1r, 2n i 3r. Creiem que és la millor forma de començar el projecte. Hem seleccionat els temes dels quals a la llarga volem parlar, com ara sexe, drogues, l'institut, les instal·lacions, l'amor, els professors, les

formes de vestir, els càstigs, l'alimentació, la soledat, la por, l'homosexualitat...

"Curiosament" el tema més sol·licitat ha sigut el sexe i els seus derivats. Tranquils, nois i noies, pensem tenir molt en compte les vostres propostes i per això un petit espai a la secció sempre serà dedicat a contestar les preguntes per les quals us vau interessat a l'entrevista que us vam fer. Us animem a fer-nos arribar qualsevol mena de preguntes i opinions que vulgueu compartir a través de la revista. Animeu-vos!

Gràcies a tots els alumnes que ens heu dedicat un segon per la nostra secció de la revista. Heu sigut sincers i clars i això ens

ha facilitat moltíssim la nostra recerca. Les vostres respostes o pensaments, ens han animat moltíssim a continuar. Aquí teniu un "raconet". Shhhh. Un raconet tabú.

FOTO: ITZIAR LÓPEZ

t-tabú

COORDINACIÓ

DOLORS MESTRE
GUSTAVO HERNÁNDEZ
PEP MARTORELL

EQUIP DE REDACCIÓ

ADRIÀ ALLO
MARC ANGUERA
JOAN CAVALLÉ
ELOI DURANPAULA FRANQUÈS
LOLA GÓMEZ
ÀNGELA JOVER
ITZIAR LÓPEZJÚLIA MARTÍNEZ
GERAD MÉNDEZ
ANDREA NEVES
JAUME PENÀ

COL·LABORACIONS

DOLORS MOLAS
YVONNE COX
JOSÉ LUIS LÓPEZ
ÀNGELS PUIGDOMÈNECH

EDITA

INSTITUT TARRAGONA
Plaça Imperial Tarraco, 1
43005 Tarragona
Telèfon: 977248703

Amb el suport de l'AMPA

[HUMOR]

L'ART DEL NINOT

Joan Cavallé

[ESPORTS]

SUANT LA SAMARRETA

L'alumnat juga a futbol

El futbol sala és una de les activitats extraescolars més exitoses. Aquest any compta amb la incorporació del futbol sala femení. Els dos equips juguen a les instal·lacions del PAX.

D'esquerra a dreta, i de dalt a baix, Itziar López, Ariadna Juancomartí, Ana Moreno, Laura Pasanau, Lola Gómez, Adriana Baixeras, Laura Piñol, Mercè Riera, Jasmina García, integrants de l'equip femení de futbol de l'Institut Tarragona.

FOTO: JOSÉ LUIS LÓPEZ

GERARD MÉNDEZ
ÀNGELA JOVER

El futbol femení és una de les noves incorporacions extraescolars d'aquest any. Aquesta nova modalitat esportiva compta amb vuit noies. L'equip no ha començat amb bon peu, ja que ha perdut els dos primers partits que ha jugat.

La primera derrota la va patir contra Els Pallaresos amb un resultat final de 2-1 i el següent partit el van perdre 3-8 davant del Montblanc. Però després l'equip va revifar amb una victòria contra un flux Roquetes per un 5-1.

El que no se li pot retreure a aquestes noies són les ganes de jugar a futbol i l'esperit de superació que demostren partit a partit. Tot i no haver començat gaire bé, ara semblen ben encaminades i esperem que aviat ens facin gaudir d'un altre bon resultat.

L'equip de futbol sala masculí podria pujar de categoria si acaba entre els sis primers

Les coses no són molt millors en el futbol sala masculí. Amb dos partits guanyats i quatre de perduts, ocupen la setena posició de la classificació. Cal recordar que hi ha un total de

deu equips a la lliga, per tant no van massa bé. Aquests números no són molt bons.

Per sort, enguany hi ha una norma que diu que pugen de categoria els equips que queden entre la primera i la sisena posició. Per tant l'equip podria pujar de categoria fàcilment, només li faria falta avançar al Club Juvenil Mont-roig A ja que aquests ocupen la sisena plaça de la classificació.

Ara bé, el dissabte 21 de gener l'equip va encaixar una derrota dolorosa (10-0) contra el Turó, que ocupa la 2a posició de la taula classificatòria. En aquest partit no va poder jugar el porter titular de l'Institut, en Miguel Alcoceba, lesionat en un dit de la mà esquerra.

L'equip de l'entrenador David Hurtado, lluny de desmoralitzar-se, segueix en la 7a posició i encara té possibilitats reals d'aconseguir situar-se entre les places d'accés a la categoria superior.